

In het Europese land Roemenië wonen Attila en Sandra Fekete. Attila en Sandra hebben een eigen kinderinternaat gesticht, genaamd Kerub, in het dorpje Abud (Abod) nabij Sovata in de landstreek Mures. Sandra is zo'n 19 jaar geleden voor een diaconaal jaar naar Roemenië vertrokken en daar is gebleven. Ze is in de loop der tijd getrouwd met Fekete Attila en samen hebben ze drie kinderen.

Armoede is nog nadrukkelijk aanwezig in de binnenlanden van Roemenië en daar zijn helaas de kinderen van de dupe. Ongeveer 2 jaar geleden heeft Sandra een huis in het kleine dorpje kunnen verbouwen zodat er 10 -12 kinderen kunnen verblijven. Ze heeft ruim 15 jaar ervaring met werken in het kindertehuis Lidia Home in Tirgu Mures. Op zich een uitstekend kindertehuis, maar het is gelegen in een middelgrote stad en dat is qua leven heel wat anders dan de kinderen thuis meemaken. Daarom is ze daar gestopt en is met Kerub begonnen. De doelstelling is om kinderen een kans te geven. De kinderen in het huis hebben tot ze werden opgenomen geen 'normaal' gezinsleven gekend. Ze werden niet begeleid om naar school te gaan, ze kregen niet of onvoldoende voedsel en zo ze het wel kregen was het kwalitatief ver onder de maat, ze kwamen in familieverband in aanraking met alcoholproblemen, seksuele uitbuiting, ernstige misdrijven etc..

In het huis Kerub krijgen ze drie keer per dag een goede maaltijd, leren ze elke dag naar school te gaan en krijgen ze daarna huiswerk begeleiding, ze leren zichzelf te verzorgen, krijgen ze positieve aandacht van de werksters, etc., dus alles waar een kind in de jonge leeftijd behoefte aan heeft. Ze leren ook zich aan regels te houden.

Maar het is geen luilekkerland. Thuis moeten ze klussen doen voor vader en moeder en zo ook hier. Ze worden gestimuleerd om hout te hakken en daarmee de verwarming te stoken, moeten ze in de groentetuin werken, dieren verzorgen, zelf hun slaappleaats verzorgen, hun gewassen kleding op bergen, etc..

Daarnaast gaan ze geregeld naar hun thuis, omdat de binding met de ouders ook heel belangrijk is. Helaas betekent dit soms dat de werksters weer helemaal opnieuw mogen beginnen met de lichamelijke hygiëne, dus ongedierte bestrijden, maar voor Kerub is de band met (stief-)vader en (stief-)moeder heel belangrijk, mede omdat als ze 'klaar' zijn bij Kerub, ze weer naar hun thuissituatie gaan om daar het geleerde in de praktijk te brengen..

Kinderen die voldoende ontwikkeling hebben om eventueel door te studeren worden gestimuleerd naar het hogere onderwijs te gaan in de grote stad. Kinderen krijgen dus een kans op een betere levensstandaard of ontwikkeling.

Op de website van de Stichting ROKI, www.roki.nl, staat meer informatie. Stichting ROKI is het aanspreekpunt in Nederland voor Kerub.

Voor het vervoeren van de kinderen van en naar huis en de boodschappen voor Kerub moet een personenbus worden aangeschaft. Dit kan in het buitenland en ze hebben daar €10.000 voor nodig. Met acties proberen we dat bedrag bij elkaar te krijgen.

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met:

Aart en Ria van Rijssel,
Trilgras 25,
3648 JC Wilnis
info@roki.nl